

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítélete

A határozat száma: Pfv.I.20.249/2019/13.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke

. Varga Edit előadó bíró

. Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője:

. Szepesházi Péter ügyvéd

(ügyvéd címe)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyvédi iroda címe,

ügyintéző: Dr. Nagyistók Bence ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felpes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

égi Törvényszék

1.Pf.20.682/2018/14.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

éti Járásbíróág

11.P.20.191/2017/47.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a le nem rótt 1.446.900 (egymillió-négyszáznegyvenhatezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes jogelődje, valamint a felperes és a perben nem álló adóstársa között 2006. április 13-án közjegyzői okiratba foglalt, úgynevezett türelmi idős konstrukciójú, deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, melynek alapján a bank 7.000.000 forint kölcsön nyújtását vállalta azzal, hogy a kölcsönt CHF-ben tartja nyilván. A türelmi idő miatt az adósoknak a 180 hónapos futamidő első 100 hónapjában csak a hiteldíjat kellett fizetniük, azt követően pedig egyenletes törlesztéssel voltak kötelesek teljesíteni. A szerződés előírta: a kölcsön deviza összegét a bank a folyósítás napjának

megfelelő vételi árfolyamon, míg a törlesztő részletek összegét az esedékesség napját megelőző napnak megfelelő eladási árfolyamon határozza meg. A szerződéskötés napján a szerződés szerint a törlesztő részlet összege 232 CHF volt. A kölcsöntartozás biztosítékaul szolgált a felperes tulajdonában álló ingatlan. A szerződés aláírása előtt az adósok a devizában nyilvántartott lakás- és jelzálog-típusú hitelekhez kapcsolódó kockázatfeltáró nyilatkozatot is aláírtak.

- [2] Az alperes jogelődje a szerződés alapján 41.938,77 CHF-nek megfelelő 7.000.000 forint kölcsönt folyósított az adósok részére, a visszafizetési késedelmek miatt felhalmozódott tartozásra tekintettel azonban 2011. április 7-én közjegyző által tanúsított nyilatkozatával azonnali hatállyal felmondta a szerződést, a lejárt követelést pedig 2011. május 20-i értéknappal az alperesre engedményezte. A követelés összege ekkor 45.096,44 CHF-nek megfelelő 9.614.110 forint volt. Az alperes kérelme alapján a végrehajtás végrehajtási záradék kibocsátásával indult meg a felperes ellen.
- [3] A DH 2 törvénynek megfelelő elszámolás szerint az engedményezés időpontjáig 5.832,45 CHF tisztességtelen felszámítására került sor, 2015. február 1-jei fordulónappal pedig megtörtént a követelés forintra történő átváltása.
- [4] A felperes kérelmére Szlovákiában három közjegyzői okirat készült, melyek a felperes nyilatkozatát tartalmazzák, illetve eseményt, weboldal tartalmát és okirat benyújtását tanúsítják. A felperes nyilatkozataként rögzítette a közjegyző, hogy a kölcsön 2015. február 1-jére számított 12.186.987,17 forint ellenértékéből a bank csak 7.000.000 folyósított, a fennmaradó 5.186.987,17 forint lejárt hitelezői tartozás a felperessel szemben.

A felperes keresete, az alperes védekezése

- [5] A felperes módosított keresetében a Pp. 369. § d) pontja alapján kérte az ellene folyó végrehajtás megszüntetését. Arra hivatkozott, hogy az alperesi jogelőd a kölcsön összegét csak részben folyósította, az árfolyamváltozással összefüggő többlettel hátralékban van, azzal tartozik. Követelését a szlovák közjegyzői okiratokkal igazolta, előadva, hogy azokkal szemben az alperes ellenbizonyítással nem élt, így az okiratokban foglaltakat valónak kell elfogadni, az alperessel szemben 5.186.987,17 forint összegű beszámítható követelést kíván érvényesíteni. Hivatkozása szerint az alperes által forintban folyósított és a forintban visszakövetelt összegnek meg kell egyeznie, az alperes ezzel szemben a folyósított 7.000.000 forint helyett a forintosítás időpontjára elvégzett számítás szerint 12.186.987,17 forintot követel, anélkül hogy a különbözetként mutató 5.186.987,17 forintot folyósította volna.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását és költségeinek megtérítését kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéletét azzal indokolta, hogy a felperes nem bizonyította: követelése áll fenn az alperessel szemben, a szlovák közjegyző által készített iratok erre nem alkalmasak, az egyéb bizonyítékok - különösen a felek szerződése - viszont annak ellenkezőjét, a felperes tartozásának tényét támasztották alá.
- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó ítélete indokolásában rámutatott: a deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik, a kölcsön folyósítása és törlesztése ugyanakkor forintban történik. Mivel a tartozást devizában állapítják meg, a forint devizához viszonyított gyengülése, illetve erősödése függvényében a forintban teljesítendő fizetési kötelezettség emelkedik, vagy mérséklődik. Ez az úgynevezett árfolyamkockázat, melyhez az alperesi jogelőd a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény

(régí Hpt.) 203. § (7) bekezdésének a) pontja szerinti tartalommal a (6) bekezdésnek megfelelő tájékoztatást megadta. A szerződés ennek megfelelő rendelkezéseivel kifejezetten ellentétes az a felperesi érvelés, hogy a szerződésből fakadóan a hitelezővel szemben további 5.186.987,17 forint összegű felperesi követelés áll, a szlovák közjegyző által készített iratok ennek alátámasztására nem alkalmasak.

- [9] A fellebbezési eljárásban előterjesztett felperesi hivatkozásra figyelemmel a másodfokú bíróság rámutatott: téves az a felperesi álláspont, miszerint a DH 2-es törvény 45. § (2) és (3) bekezdései alapján a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell a felmondás hatályosságát, ez a jogszabály rendelkezéseiből nem következik és a perbeli jogviszony szempontjából nincs is jelentősége, tekintve, hogy a szerződés felmondása a DH 2 törvény hatályba lépése előtt megtörtént. Figyelemmel arra, hogy a felmondás jogszerűségét a szerződéskötés időpontjában hatályos jogszabályok alapján kell megítélni, a felperes által csatolt könyvszakértői vélemény megállapításai sem relevánsak. Azzal kapcsolatban, hogy a felperes a felmondásra okot adó, lejárt tartozását vitatta, a másodfokú bíróság rámutatott: a tisztességtelenül felszámított összeg 5.832,45 CHF volt, azonban az elszámolás szabályai szerint ebből csak a felmondáskor fennálló, időarányos rész volt figyelembe vehető. A felperesnek a felmondás időpontjában fennálló tartozása eszerint 6 havi törlesztő részletnek megfelelő 1.417,38 CHF, mely a felmondás jogszerűségét igazolja. Az ugyancsak a másodfokú eljárásban előterjesztett, az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos felperesi érvelést illetően fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy a szerződés V.4. pontja egyértelműen rendelkezik arról: az árfolyamkockázat az adósokat terheli, míg az a kitétel, hogy a kölcsön összege a kibocsátandó jelzáloglevél fedezete, a felperes álláspontjával szemben éppen azt jelenti, hogy a perbeli hitelügylet a jelzáloglevél fedezete, nem pedig fordítva.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a jogszabályok figyelmen kívül hagyásával hoztak ítéletet és mulasztottak is, mert nem vizsgálták az árfolyamváltozás kiküszöbölésére a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény (Jht.) által előírt derivatív ügyletekből származó bevételek alperesi felhasználását.
- [11] Álláspontja szerint a kölcsönszerződésből és a Jht. 14. § (4) és (5) bekezdéséből kitűnően az árfolyamkockázatot az alperesi jogelőd, mint a jelzáloglevél kiállítója vállalta, ezt a tényt azonban az eljáró bíróságok nem értékelték. A másodfokú bíróság indokolásából ugyanakkor azt lehet megállapítani, hogy az alperesi jogelőd a hitelezés kapcsán üzletszerűen és folyamatosan fedezetlen jelzálogleveleket bocsátott ki, ami a Legfőbb Ügyészség szervezett bűnözéssel foglalkozó főosztályának eljárását indokolná. Hangsúlyozta: a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződésből egyértelmű, hogy a kölcsön összege a bank által kibocsátandó jelzáloglevél fedezete, különösen devizák esetében pedig a Jht. 14. § (5) bekezdése az árfolyamkockázat derivatív ügyletek útján történő kiküszöbölését írja elő. Mivel a kölcsön a jelzáloglevél fedezete, a jelen értéken tartásból eredő különbözetet a Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint az adós részére meg kellett volna fizetni. Ezzel áll összhangban a felperesnek a szlovák közjegyző okiratában rögzített, a Ptk. 329. § (3) bekezdésén alapuló követelése, s mivel a bank az árfolyamkockázatot köteles volt kiküszöbölni, az nem terhelhette egyidejűleg a fogyasztót is. Amennyiben pedig a bank elmulasztotta a törvény által előírt kötelezettségét, az a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján nem értékelhető a javára. Hangsúlyozta: ellenkövetelése a Jht. rendelkezésein alapul, azt a közjegyzői okirat kizárólag összegében pontosította. Az ismertetett körülményekre tekintettel a 2/2014.PJE alapján a törvény rendelkezésével ellentétesen a felperesre terhelt árfolyamkockázat tisztességtelen, ilyen módon

semmis, amit a bíróságnak hivatalból észlelnie és a szerződés teljes érvénytelenségét megállapítania kellett volna, ennek azonban a bíróságok a felperes kérelme ellenére nem tettek eleget.

- [12] Érvelt azzal is, hogy a tisztességtelenül felszámított összegek másodfokú bíróság által alkalmazott arányosítása legfeljebb a 2011. április 7-i felmondás és a 2011. május 20-i engedményezés közötti időszakra, 516 CHF összegben vehető figyelembe, 2011. május 20-ára ugyanakkor az alperesi jogelőd 5.832,45CHF fogyasztói követelést ismert el. Megalapozatlan a felmondás időpontjában fennálló tartozásra vonatkozó másodfokú ítéleti álláspont is, az elszámolás előtti felmondások hatálytalansága pedig a DH2 törvény 45. § (2) és (3) bekezdéséből következik. Hangsúlyozta: a felmondás jogszabályon alapuló hatálytalanságát ugyancsak hivatalból kell vizsgálni, erre azonban a felperes indítványa ellenére sem került sor, holott a kérdés tisztázása azért lényeges, mert hatályos felmondás hiányában a súlyos jogszabálysértéssel folyamatba helyezett végrehajtási eljárás megszüntetésének van helye. A végrehajtás nem felel meg a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 23/C. § (1) bekezdés c) és d) pontja előírásának és a (3) bekezdésben foglaltaknak sem, a felmondás alapjául szolgáló tartozás valótlanságára és a felmondás időpontjában fennálló felperesi követelésre figyelemmel. A szerződésszegő felmondás tényét a felperes által csatolt szakértői vélemény is alátámasztja, ám a perben ennek figyelembevételére sem került sor.
- [13] Sérelmezte a másodfokú bíróság álláspontja szerint következtelen pervezetését: a tanács elnöke felhívta az alperest annak bejelentésére, hogy a perbeli kölcsönszerződés kapcsán sor került-e jelzáloglevél kiállítására, majd miután az alperes annak kiállítását elismerte, de tartalmát nem igazolta, a másodfokú bíróság ítéletében arra az iratellenes álláspontra helyezkedett, miszerint a szerződés nem rendelkezik arról, hogy a jelzáloglevél az árfolyamkockázat fedezete, így az ügyben a jelzáloglevél sem releváns kérdés. Hangsúlyozta, hogy a közokiratba foglalt szerződés értelmében a jelzáloglevél fedezete a kölcsön összege, ezért a Jht. alapján az alperesi jogelőd az árfolyamkockázatot a kölcsön összegében köteles volt derivatív ügyletekkel kiküszöbölni, a bíróságok azonban ezen összefüggések konkrét ügyre vonatkozó jogkövetkezményeit nem alkalmazták.
- [14] Rámutatott arra is: túl azon, hogy a jelzáloglevél tulajdonos és az adós személye azonos, tisztességtelen és a szimmetria elvét is sérti, hogy a laikus fogyasztót e szerint kisebb védelem illeti a kölcsönszerződés megkötése során, mint a nyilvánvalóan tájékozottabb értékpapír vásárlót, emiatt is tarthatatlan az a bírósági gyakorlat, amely a bizonyítás mellőzésével az ügy érdemi eldöntésére, a kereset elutasítására törekszik. Hangsúlyozta: az önkényes bírói mérlegelés az EJEE 6. cikkében és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait is sérti, a Pp. 206. §-ával ellentétes mérlegelési tevékenység pedig a hatékony jogorvoslathoz való jogát csorbitja. Az Európai Unió Bíróságának egyedi ügyekben hozott ítéleteire utalt, melyek az objektivitás és az átláthatóság követelményeit támasztják az ítélettel szemben.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A kereset jogalapjaként megjelölt Pp. 369. § a) pontját illetően hangsúlyozta: a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségének vagy létre nem jöttének vizsgálatát nem kéri, arra nem hivatkozik, így e jogszabályhelyre alapított keresete nyilvánvalóan alaptalan. A Pp. 369. § d) pontját illetően előadta, hogy a szlovák közjegyző által készített okiratok nem bizonyítják a felperes követelését az alperessel szemben, ezért e jogszabályi rendelkezés értelmében sincs helye a végrehajtás megszüntetésének. A felmondás megalapozatlansága e pertípusban nem vizsgálható, ez a BH2017.347. számú döntésből is kitűnik. Mivel a felperes a kölcsönszerződést nem támadta, annak rendelkezései irányadók, az alperest a szerződés alapján fennálló követelés megilleti. A jelzáloglevél kibocsátásával kapcsolatos felperesi hivatkozások kapcsán rámutatott, hogy a perbeli

kölcsönszerződéshez kapcsolódó, névre szóló értékpapír (jelzáloglevél) kibocsátására nem került sor, egyebekben a felperes az elsőfokú eljárásban a Jht. megsértésére nem hivatkozott, e kérdés ezért a felülvizsgálati eljárás tárgyává sem tehető, és a fellebbezési eljárásban általa előadottak szerint az elszámolás sem vitatható. A másodfokú bíróság pervezetését illetően pedig rámutatott, hogy a perbeli esetben konkrét szerződés kapcsán kellett a bíróságoknak állást foglalni, a felperes által hivatkozott EUB döntéseknek és a témában íródott tanulmányoknak az érdemi döntésre nincs kihatásuk. Hangsúlyozta: a hátrányos döntés nem lehet alapja annak, hogy a felperes tisztességtelen bírói eljárásra hivatkozzon.

- [16] Válasziratában a felperes rámutatott: a perben nem volt vitatott, hogy a közjegyző a közokirat aláírásakor tájékoztatta a felperest a Jht. 14. § (4) és (5) bekezdéséről, melyek a szerződés kapcsán alkalmazásra kerülnek, az alperes pedig elismerte, hogy jogelődje az árfolyamkockázat kiküszöböléséhez a jogszabály szerint szükséges derivatív műveleteket elvégezte, ennek ellenére azonban nem volt hajlandó elszámolni a felperessel. E gyakorlat ellenében a felperes a Fővárosi Ítéltábla iránymutatására hivatkozott, mely szerint a fél saját érdeksérelmét nem háríthatja el szerződő partnere érdeksérelmének az elmélyítésével. Rámutatott, hogy mind az alperes, mind a felperes a közjegyzői okiratra alapította a követelését, a felperes saját igényét a szlovák közjegyző okiratával is alátámasztotta, utóbbit azonban a bíróság nem kezelte egyenrangúan a szerződésről készült közjegyzői okirattal, valamint a végrehajtási záradék kibocsátását megelőzően készített ténytanúsítvánnyal: az alperes bemondásán alapuló tanúsítványt elfogadta, míg a felperes „nyilatkozási tanúsítványát” kétségbe vonta. Ez a megkülönböztetés önkényes, a keresetet elutasító ítéletet eredményezett. Az alperes a Jht. 14. § (4) bekezdése szerint fennálló, jelen értéken tartási kötelezettsége alapján keletkező különbözetet a Ptk. 523. § (1) bekezdése alapján köteles lett volna az adós rendelkezésére bocsátani, kötelezettségét nem annullálja a jelzáloglevelek esetleges portfólió szintű kezelése. Azt sem cáfolta az alperes, hogy a jogelődje által az előzőek szerint kiküszöbölt árfolyamkockázat - épp, mert kiküszöbölése megtörtént - nem terhelhető a fogyasztóra is, amennyiben erre mégis sor kerül, az tisztességtelen főszolgáltatásként a szerződés egészének a semmisségére vezet. A jelen esetben a felperes a közjegyző tájékoztatása alapján alappal gondolhatta, hogy őt árfolyamkockázat nem terheli.
- [17] Az alperes válasziratában hangsúlyozta: a szerződés szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a kölcsön forrásainak gyűjtése kapcsán a bank milyen pénzügytechnikai műveletet végzett, a jelzáloglevéllel kapcsolatos felperesi felvetéseknek ezért a perbeli jogvita elbírálására nincs kihatásuk, jelentősége annak van, hogy a felperes a kockázatfeltárási nyilatkozat alapján vállalta az árfolyamkockázat viselését.
- [18] A felperes viszontválaszában továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a Jht. 14. § (5) bekezdését a perbeli szerződésre alkalmazni kellett, arra a szerződés kifejezetten hivatkozik és az alperes sem vitatta, hogy a törvényen alapuló, az árfolyamkockázat kiküszöbölésére irányuló kötelezettségét teljesítette, de megtagadta annak elszámolását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [20] A Kúria előrebocsátja: a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, melyben az eljárás kereteit a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem határozzák meg, azzal, hogy nem tehető felülvizsgálat tárgyává az a hivatkozás, amely az első- és a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya (Pp. 275. § (1) bekezdés).
- A perbeli esetben a felperes kizárólag a fellebbezési szakban hivatkozott a felmondás

hatálytalanságára, valamint az alperes jogelődjének a Jht. 14. §-a szerint fennálló, az árfolyamkockázat kiküszöbölésére vonatkozó kötelezettségére, ebből eredő követelésére. Rámutat a Kúria, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdésének korlátozó szabálya miatt ezek a felperesi hivatkozások már a másodfokú eljárásban sem vizsgálhatók, s mivel a bíróságoknak e hivatkozásokat illetően hivatalból történő észlelési kötelezettsége sem áll fenn, a másodfokú bíróság mindezekkel kapcsolatos okfejtése csupán megjegyzésként vehető figyelembe.

A végrehajtás előfeltételeinek hivatalból történő vizsgálata kapcsán hangsúlyozza a Kúria: annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a végrehajtás elrendelése a Vht. rendelkezéseinek megfelelően történt-e (teljesültek-e a Vht. 23/C.§ (1)-(2) bekezdéseiben előírt feltételek), azt a közjegyzőt terheli, aki végrehajtási záradékkal láthatja el az okiratokat. Amennyiben a közjegyző - akár hivatalból, akár kérelem alapján - utóbb, a végrehajtás elrendelését követően észleli, hogy az okiratot a törvény megsértésével látta el végrehajtási záradékkal, a végrehajtási záradékot a Vht. 211.§ (2) bekezdésének megfelelően - a végrehajtási nemperes eljárás keretében - törölnie kell, e tárgyban a közjegyző fellebbezhető végzést hoz. Abban az esetben, ha a törvénysértés megállapítására a közjegyzői eljárás keretében nincsen lehetőség (ideértve azt az esetet is, amikor a törvénysértés megállapításához a nemperes eljárás kereteit meghaladó bizonyítás szükséges), az adós pert indíthat a végrehajtás megszüntetése iránt, ilyenkor keresetében kell előadnia a végrehajtás megszüntetésének konkrét okait. Ha viszont a végrehajtási pert tárgyaló bíróság észleli, hogy a végrehajtási záradék kiállítása törvénysértő volt és az adott törvénysértés a végrehajtási záradék törlésével elhárítható, erről értesítenie kell a törlésre jogosult közjegyzőt.

Kereset és hivatalból észlelési kötelezettség hiányában a Kúria az eljárás jelen szakaszában sem foglalkozhatott érdemben a felmondás hatálytalanságára, illetve az alperesnek a Jht. alapján fennálló esetleges kötelezettségére vonatkozó érvekkel.

- [21] Az ismertetett indokok miatt a Kúria kizárólag az első- és másodfokú eljárásnak egyaránt tárgyát képező, a Pp. 369. § d) pontján alapuló végrehajtás megszüntetési kérelmét vizsgálhatta: azt a körülményt, hogy állt-e fenn a felperesnek az alperessel szemben beszámítható követelése.

A Kúria az eljáró bíróságok ezzel kapcsolatos indokaival mindenben egyetértett. A felperes az alperessel szemben ellenkövetelést nem igazolt, az e körben felhozottak - az alperes ellenkérelmében kifejtettek szerint - a szerződés téves értelmezésén alapulnak: az alperes a szerződés alapján a kölcsönösszeg rendelkezésre bocsátása tekintetében fennálló kötelezettségét a 7.000.000 forint folyósításával teljesítette, innentől a felperesnek állt fenn kötelezettsége a szerződés szerinti visszafizetésre. Az, hogy a felek devizaalapú szerződést kötöttek, annyit jelent, hogy a lerovó pénznemben (forintban) folyósított kölcsönösszeget az alperes a kirovó pénznemben (CHF-ben) tartja nyilván, a felperes pedig a mindenkor árfolyamnak megfelelően kiszámított mértékű törlesztőrészlet forintban történő megfizetésére köteles. A szerződés alapján az is egyértelmű, hogy az árfolyam változásából adódó kockázat a felperest terheli, az alperes terhére nem keletkezett „többletfolyósítási” kötelezettség. Mivel a kereset alaptalansága az előzőek szerint a szerződéses okiratból, annak helyes értelmezésével megállapítható, a felperes által csatolt, az alperessel szembeni követelésére vonatkozó közjegyzői okiratoknak az érdemi döntésre kihatásuk nem volt, ezért a bíróságok ezzel kapcsolatos - egyebekben is helyes - mérlegelési tevékenységük során nem sértették meg az eljárási szabályokat.

- [22] A felülvizsgálatnak nem volt tárgya, ezért a felülvizsgálati kérelem érvei kapcsán csupán megjegyzi a Kúria: a helyesen értelmezett szerződésből ugyancsak levezethető, hogy az úgynevezett jelzáloglevélnek a perbeli hitelezési konstrukcióban a forrásoldal biztosításánál van jelentősége. A hitelező bank a szerződés alapján a felperesnek kölcsönadott összeg fedezetét biztosítja jelzáloglevéllel, a Jht. 14. § (5) bekezdése alapján fennálló derivatív ügyletek végrehajtása is a forrást biztosító pénzügyi partner irányában terheli. Csak ilyen értelemben és részben helytálló a

felperes érvelése: a kölcsönszerződés, illetve az annak kapcsán végzett deriváció a Jht. 14. § (6) bekezdése szerint a jelzáloglevél rendes fedezete, a kölcsön árfolyamkockázatra is kiterjedő finanszírozásának banki módja. Az összefüggés tehát fordított, az értékpapír-tulajdonos és az adós személye nem azonos: az árfolyamkockázatot kiküszöbölő, a kölcsönszerződés terhére végzett derivatív műveletek biztosítják a jelzáloglevél értékállóságát, az ezen keresztül a kölcsön törlesztésében megjelenő árfolyamkockázat azonban a szerződés alapján a fogyasztót terheli.

- [23] Az ismertetett indokok alapján, mivel az ügy érdemére kiható jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes jogi képviselőt a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § alapján az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a tényleges ügyvédi tevékenységgel arányosan meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére. A felperes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint 14. §-a értelmében viseli az állam.

Budapest, 2020. február 26.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

BB

bíróági ügyintéző